Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за ратифициране на Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз между Кралство Белгия, Република България, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция

Член единствен. Ратифицира Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз между Кралство Белгия, Република България, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция, подписан на 2 март 2012 г., със следната декларация:

Декларация по чл. 14, параграф 5 от договора:

„Република България декларира, че ще прилага всички разпоредби на Дял III от Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз между Кралство Белгия, Република България, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Кралство

Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция считано от 1 януари 2014 г., чието съдържание е приложимо, изцяло или частично, за договарящите се страни, които не са възприели еврото за национална валута. Република България заявява също, че участието ѝ в Договора не води до финансови задължения за нея и ангажименти за хармонизиране на данъчната ѝ политика с договарящите се държави."

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на …….. 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

/Михаил Миков/

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз между Кралство Белгия, Република България, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция

На заседанието си на 8-9 декември 2011 г. Европейският съвет обсъди възможните нови мерки и правила за справяне с кризата, за засилване на бюджетната дисциплина и за гарантиране на дългосрочна финансова стабилност в Европейския съюз. В резултат на дискусията беше постигнато широко съгласие по нови мерки и правила за задълбочаване на икономическата и фискална интеграция. Поради липсата на консенсус на 27-те държави членки относно въвеждането им в Договорите на ЕС държавните и правителствени ръководители на еврозоната решиха да приемат набелязаните мерки и правила под формата на международно споразумение/договор (Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз), а не посредством изменение на Договорите на ЕС, за което се изисква съгласието на всички държави - членки на ЕС. Позицията на Република България за участие в заседанието на Европейския съвет на 8-9 декември 2011 г. в Брюксел бе одобрена с Решение на Министерския съвет по точка 40 от Протокол № 47 от 7 декември 2011 г.

Преговорите по проекта на новия договор започнаха на 16 декември 2011 г. и се проведоха в рамките на специална ad-hoc група, в която бяха представени всички държави - членки на ЕС, включително Великобритания и Чехия, които не възнамеряваха да са страни по новия договор.

С решение № 964 на Министерския съвет от 30 декември 2011 г. бе потвърдено изразеното пред Европейския съвет от министър-председателя намерение за участие на Република България в процеса на изработване на проект на Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз след консултация с Народното събрание.

На 27 януари 2012 г. 41-ото Народно събрание прие Решение за участието на Република България в Договора за стабилност, координация и управление в

Икономическия и паричен съюз. Решението е обнародвано в „Държавен вестник”, бр. 10 от 3 февруари 2012 г.

С цитираното решение Народното събрание подкрепи сключването от Република България на Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз при следните условия:

- Република България да приложи разпоредбите на Дял III от Договора след ратификация от Народното събрание;

- Участието в Договора на Република България да не води до финансови задължения за нея и ангажименти за хармонизиране на данъчната й политика с договарящите се държави;

- Република България ще прилага Договора в неговата цялост от датата на присъединяването й към еврозоната и отпадането на дерогацията по чл. 5 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори.

На 30 януари 2012 г. в рамките на извънредното заседание на Европейския съвет беше постигнато политическо съгласие по текста на проекта на Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз. С Решение на Министерски съвет – точка 17 от Протокол № 3 от 25 януари 2012 г., Министерският съвет на Република България одобри позицията на страната за извънредното заседанието на Европейския съвет на 30 януари 2012 г. в Брюксел по отношение на Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз.

Договорът за стабилност, координация и управление бе подписан на 2 март 2012 г. в рамките на заседанието на Европейския съвет на 1-2 март 2012 г. С Решение на Министерския съвет - точка 24 от Протокол № 8 от 29 февруари 2012 г., проектът на Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз бе одобрен и министър-председателят на Република България бе упълномощен да подпише Договора. Позицията на Република България за участие в заседанието на Европейския съвет на 1-2 март 2012 г. в Брюксел е одобрена с Решение на Министерския съвет - точка 25 от Протокол № 8 от 29 февруари 2012 г.

Понастоящем всички държави - членки на ЕС, подписали Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз през 2012 г., с изключение на Белгия и Република България, вече са депозирали своите ратификационни инструменти в Генералния секретариат на Съвета на ЕС. В чл. 14, параграф 2 от Договора се предвижда, че той следва да влезе в сила на 1 януари 2013 г., при условие че 12 договарящи се страни, чиято парична единица е еврото, са депозирали документите си за ратификация. Доколкото това условие е било изпълнено, на 1 януари 2013 г. Договорът е влязъл в сила.

Седем държави извън еврозоната – Дания, Латвия, Литва, Швеция, Унгария, Полша и Румъния, са ратифицирали Договора, като Дания и Румъния са депозирали декларации по чл. 14, параграф 5, съгласно които ще прилагат разпоредбите на Дял III и Дял IV от Договора от момента на влизането му в сила. За Унгария, Латвия, Литва, Полша и Швеция ще се прилага само Дял V от Договора. За държавите членки, които се ползват с дерогация от участие в единната валута, в т. ч. и България, в съображение 27 от преамбюла и чл. 14, параграф 5 от Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз е предвидена възможност те да бъдат обвързани само от тези разпоредби на дялове III и IV от Договора, по отношение на които декларират при депозиране на инструмента си за ратификация, че възнамеряват да бъдат обвързани.

Съгласно точка 2.1 от решението на Народното събрание от 27 януари 2012 г., прието на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България, страната ще прилага единствено разпоредбите на Дял III от Договора след ратификация от Народното събрание. Това решение е отразено в проекта на нормативен акт чрез специална декларация, която уточнява обхвата на разпоредбите на Дял III, с чието изпълнение България се ангажира преди членството в Еврозоната, както и датата, от която те ще станат обвързващи за страната (1 януари 2014 г.).

По отношение на основанието в проекта на нормативен акт за ратифициране на Договора (чл. 85, ал. 1, т. 5, 7 и 8 от Конституцията на Република България) следва да се отбележи, че в нормата на чл. 3, параграф 1, буква „а” от Договора е въведено правилото за балансиран бюджет, което, съгласно буква „б” на същата разпоредба, означава, че средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на сектор „Държавно управление” на годишна основа не следва да надвишава 0,5% от брутния вътрешен продукт. Същевременно в нормата на чл. 3, параграф 1, буква „г” е въведено изключението, че средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит може да достигне най-много 1,0% от брутния вътрешен продукт, при условие че публичният дълг е значително под 60% и рисковете за устойчивостта на публичните финанси са ниски. В буква „д” на същата разпоредба се предвижда при значителни отклонения от средносрочната цел или от плана за корекции за постигането ѝ да се задейства автоматично коригиращ механизъм, който включва задължение на договарящата се страна да приложи мерки за коригиране на отклоненията в рамките на определен период от време. На основание чл. 3, параграф 2, изречение второ, този коригиращ механизъм се въвежда от договарящите се страни въз основа на общи принципи, предложени от Европейската комисия. Общите принципи се отнасят до естеството, размера и срока на корективното действие, което да бъде предприето, както и до ролята и независимостта на институциите, които отговарят на национално равнище за наблюдението и спазването на правилата по параграф 1.

Съобразно последното изречение на чл. 3, параграф 2 коригиращият механизъм зачита изцяло правомощията на националните парламенти.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:(Пламен Орешарски)